

oblike jer je osmi mjesec označen sa AUGUST, a ne AUGUST, kako bi trebalo biti. To možda u direkciji zagrebačkog ŽTP znaju, ali jezična kultura nije samo u znanju, nego i u praktičnoj primjeni toga znanja.

Stjepan Babić

NEOBIĆNI OBLICI

Evo, najpre, primera:

Sovjetski list objavljuje *Vorošilove¹* memoare (Politika, 15. 9. 1967, 1).

Vranickijeva historija marksizma, prevod *Vranickijeve* historije (V. Mikecin, Politika, 11. 3. 1972, 14).

Liči na *Dostojevskovog* nihilistu (Politika, 6. 4. 1972, 15).

Kritika *Kauckijevih* stavova (Prosvetni pregled br. 37—38/75, 9).

Život *Ostrovskovog* junaka (valjevski Na-pred br. 1504/77, 16).

Psihološki aspekti *Raskolnjikovog* ponaša-nja, naslov, pa: uzrok *Raskolnjikovom* pona-šanju, u *Raskolnjikovoj* svesti, *Raskolnjiko-vu* osećanje, *Raskolnjikovo* nastojanje (Lj. Milinković, titogradski Prosvjetni rad br. 11/74, 7).

Stamboliskova Bugarska (P. Milojević, Politika, 23. 3. 1972, 15).

Tročkijev život (Politika, 24. 2. 1977, 10).

Crnjanskove poeme (V. Krnjević, sara-jevski Odjek br. 17/65).²

Crnjanskove Seobe (R. Ždralle, Letopis Matice srpske br. 4/72, 397), *Crnjanskovo* istorijsko osećanje (isto, 406).

Crnjanskovih dela, *Crnjanskovo* drami, *Crnjanskovim* dramama (dvaput), *Crnjansko-vje* rečenice, *Crnjanskova* dela (M. Trm-čić, Venac br. 48, 11/76, 38), pa: *Crnjanskovih* drama, *Crnjanskove* napomene (isto, 39), *Crnjanskova* napomenu, *Crnjanskove* drame (40), *Crnjanskovo* definiciji (41).

¹ Kurzivi su moji.

² Isti autor kaže, u Borbi br. 316/67, 7: »Pored izvrasnih pjesama Sterijinih, Višnjićevih, Njegoševih, Jakšićevih, Kostićevih, Santićevih, Rakićevih, Petrovićevih, *Crnjanskijevih*, Vasiljevićevih, Maksimovićevih« (valjda: Maksimovićeve, jer je reč o ženi).

U ovim citatima, istaknuti oblici su loše skrojeni.

Pripadni pridevi izvode se od imeničkih osnova dodavanjem nastavaka: -ov/-ev, -in, -ski, a s takvim prezimenima postupano dvojako:

a) od onih na -ov/-ev mogu se dobiti pripadni pridevi dodavanjem sufiksa -ljev: Žukov > Žukovljev, a od onih na -in sufiksom -ov: Šaljapin > Šaljapinov;

b) ako se završuju na -ski, od njih se ne izvode novi pridevi, nego se upotrebljava pripadni posesiv (genitiv).

Ne kažemo: Belinskove ni Belinskijeve kri-tike, Gorkove ni Gorkijeve drame, Zrinjsko-va ni Zrinjskijeve pogibija, Čehove³ novele, već: kritike Belinskog(a), drame Gorkog(a), pogibija Zrinjskog(a), novele Čehova ili: Čehovljeve novele.

Stoga je i u citiranim primerima valjalo reći: Vorošilovljevi memoari,⁴ historija marksizma Vranickog(a), nihilist Dostojevskog(a), stavovi Kauckog(a), junak Ostrovskog(a), as-pekti Raskolnjikovljeva ponašanja, u Raskolnjikovljevoj svesti, Raskolnjikovljevo osećanje, Bugarska Stamboliskog(a), život Troc-kog(a), poeme, Seobe, rečenice, dela, napo-mene, drame Crnjanskog(a).

Jordan Molović

GOTOVO I SKORO

Videt, u novinama (Politika, 15. 12. 1974, 17), naslov: »Kukuruz skoro sav obran«.

A poznanik mi reče: »Proputovao sam sko-ro celu Evropu«.

Prema prvom primeru, sav je kukuruz sko-ro, tj. nedavno, pre kraćeg vremena, obran. a prema drugome, moj poznanik je skoro, nedavno proputovao celu, čitavu Evropu.

Međutim, nije reč o tome, već o nečemu drugom, a nesporazum je nastao zbog pogrešno, netačno upotrebljene reči »skoro« (koja, sama za se, nije pogrešna).

Kukuruz nije skoro, nedavno obran sav, već gotovo sav (u tekstu piše da je obran

³ To bi bilo od Čeh.

⁴ Ili: memoari Vorošilova, ali prva je mo-gućnost bolja, ispravnija.